

[Knud Kristensen.]

har en anden Indtægt, skal betale saa meget. Ministeren brugte ogsaa den Vending, at naar de mindre Indtægter skulde svare noget mere til Kommunerne, skulde de større betale noget mere til Staten. Resultatet vilde jo blive akkurat det samme for de enkelte Skatteydere, hvis man dør gik en Middelvej, og det er det jeg synes var det rigtigste og det retteste, saa havde man en vis Skala, som man mente var den rigtige, og saa kunde man lægge det til, man syntes var nødvendigt, og ikke have det saadan, at man i visse Situationer skulde undtage visse Skatteydere. Finansministeren henviste til de indirekte Skatter, men her maa det tages i Betragtning, at dem har vi i Forvejen; og saa siger jeg, at naar de indirekte Skatter forhøjes, maa den direkte Skat ogsaa forhøjes. Det ene maa staa i Forhold til det andet. Der foretages, saa vidt jeg ved, en procentvis Forhøjelse nogenlunde af samme Størrelse. Derfor kan det ikke forrykke det indbyrdes Forhold, synes det mig. Men jeg skal endnu en Gang tilsige mit Partis velvillige Behandling af Forslaget med det Formaal at faa bragt til Veje paa den lempeligste Maade de Penge, som er nødvendige, og jeg vil endnu en Gang henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke i alt Fald vil strække sig med Hensyn til selve Skatteterminerne. Jeg synes, at Bestemmelserne derom er haardere, end det er nødvendigt.

Korsgaard: Jeg maa gentage, hvad jeg formentlig har sagt flere Gange, at jeg ikke er imod, at der udskrives nye Skatter, aldeles ikke. Men det, jeg er imod og stiller mig meget tvivlende over for, er, om det er rigtigt at udskrive saa store Skattebeløb som dem, her er Tale om, om det er rigtigt at tage en i et offentligt Regnskab i hvert Fald ekstraordinær Udgift — en Udgift, man maa haabe ikke kommer igen — paa et Aar, hvor Erhvervslivet i saa mange andre Henseender kommer til at staa over for Vanskeligheder. Det er nemlig det, jeg ikke paa Forhaand kan anse for at være givet rigtigt, og de faldne Udtalelser rokker ikke denne min Tvivl.

I øvrigt maa jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens Udtalelser om, at ogsaa han havde haabet paa, at man

havde kunnet se Tiden an en Maaned eller to, før man skred til disse store Udskrivninger, peger saa ganske afgjort i Retning af, at det ærede Medlem i hvert Fald paa et vist Tidspunkt var af den Mening, at det vilde være *kløgt* at se Tiden lidt an. Nu kan det ærede Medlem jo være kommet under en vis politisk Paavirkning, saa han af den Grund nu siger noget andet end det, han egentlig havde tænkt sig.

Det er sagt om Skatteprocenterne, at de ikke er nær saa høje som det, jeg gav Udtryk for. Dertil vil jeg sige, at det kommer dog ganske an paa, om den paagældende Mands Indtægter er nogenlunde jævne, eller de ikke er det. Det er mig ganske uforstaaeligt, at den højtærede Finansminister, som skatteteknisk har saa stor Erfaring, ikke uden videre kan sige sig selv, at det, han siger, kun er rigtigt under Forudsætning af jævne Indtægter. Hvis jeg overhovedet havde sagt, at Skatteprocenten vilde stige til 70—80 pCt., vilde det kun være rigtigt under Forudsætning af, at der Aaret i Forvejen ingen Indtægter havde været. Hvor Sandheden ligger, og navnlig hvor Sandheden om Skatterne ligger i Tider, hvor man maa formode, at Indtægterne vil skifte saa stærkt, som de rimeligvis vil i den kommende Tid, ved ingen. Det kan være, den ligger ved den ene Yderlighed, ved det, som Finansministeren vil betragte som det næsten helt jævne, og det kan være, den ligger ved den anden Yderlighed, at man næsten helt kommer op paa de 80 pCt., men naar den højtærede Finansminister i denne Forbindelse giver sig til at filosofere over Betydningen af Formueskatten, saa maa jeg sige, at jeg forbavses endnu mere end hidtil og stadig væk, idet jeg ved, at Finansministeren har beskæftiget sig saa meget med Skatter, for hvis man vil betragte Formueskatten som Indtægtsskat, og den stiller Finansministeren jo i Relation til Indkomstskatten derved, at Formueskatten trækkes fra, kommer man op paa helt andre Forhold. Tænker man sig, at en Mand har en Formue paa 5 Mill. Kr., og at den paagældende kun har Indtægten af disse Penge, og at han af denne Formue har 5 pCt. i Indkomst brutto, saa bliver det som bekendt 250 000 Kr. Deraf skal han med de Formueskatteforhøjelser, vi nu faar — forudsat at han ikke bringes ned under de 3 pCt.,